

Sygn. akt II K 933/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2023r.

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach, Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący sędzia Dorota Bobek

Protokolant Katarzyna Janiczek

w obecności prokuratora Katarzyny Hałabuzy-Kalety

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2023r. sprawy z oskarżenia Prokuratury Rejonowej w Tarnowskich Górach

przeciwko J. Ś. (Ś.)

s. P. i T. z domu S. ur. (...) w W.

oskarżonemu o to, że

w dniu 15 czerwca 2022 około godziny 12:15 w K. przy nastawni kolejowej (...)1, prowadził w ruchu łądowym, na szlaku kolejowym S.-K., drezynę kolejową WM-15A/KB o nr fabrycznym 443, znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem badania tj. 1,42 mg/l, II-1,47 mg/l, III-1,53 mg/l i IV-1,42 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie XVI Wydział Karny z dnia 05.04.2022 sygn. akt XVI K 1290/21 za czyn z art. 178a § 1 kk, którym orzeczony został zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat,

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

w dniu 15 czerwca 2022 około godziny 12:15 w K., znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem badania tj. 1,42 mg/l, II-1,47 mg/l, III-1,53 mg/l i IV-1,42 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, spowodował bezpośrednie niebezpieczeństwo katastrofy w ruchu łądowym w ten sposób, że prowadząc w ruchu łądowym, na szlaku kolejowym S.-K., drezynę kolejową WM-15A/KB o nr fabrycznym 443 wjechał z dużą prędkością od strony stacji S., dokonując w trakcie jazdy rozprucia, tj. przesunięcia iglicy i otwarcie mechanizmu zamknięcia nastawczego rozjazdu nr 35ab i pomijając sygnał (...) na semaforze wjazdowym V2 do stacji K., na tor jazdy przeznaczony dla ruchu pociągu pasażerskiego nr (...) relacji T.-L., którym ten pociąg się poruszał, wymuszając zatrzymanie ww. pociągu i zatrzymując się przed jego czołem w odległości 393 metrów,

tj. o czyn z art. 174 § 1 kk

na podstawie ustawy obowiązującej w dacie czynów w zw. z art. 4 § 1 kk:

uznaje oskarżonego J. Ś. za winnego tego, że w dniu 15 czerwca 2022 r. w K. przy nastawni kolejowej (...)1, prowadził w ruchu łądowym, na szlaku kolejowym S.-K., drezynę kolejową WM-15A/KB o nr fabrycznym 443, znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem badania: I- 1,42 mg/l, II-1,47 mg/l, III-1,53 mg/l i IV-1,42 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie XVI Wydział Karny z dnia 05.04.2022 sygn. akt XVI K 1290/21 za czyn z art. 178a § 1 kk, którym orzeczony został zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 178a § 4 kk i za to na mocy art. 178a § 4 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

uznaje oskarżonego J. Ś. za winnego popełnienia zarzuczonego mu czynu opisanego wyżej w punkcie II, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 174 § 1 kk i za to na mocy art. 174 § 1 kk wymierza mu karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

na mocy art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk łączy wymierzone oskarżonemu kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną w wysokości 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

na mocy art. 42 § 3 kk w związku ze skazaniem za czyn opisany wyżej w punkcie 1 orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;

na mocy art. 42 § 2 kk w związku ze skazaniem za czyn opisany wyżej w punkcie II orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 (sześciu) lat;

na mocy art. 90 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego łącznie zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;

na mocy art. 43a § 2 kk w związku ze skazaniem za czyn opisany wyżej w punkcie 1 orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

na mocy art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania od 15.06.2022r., godz. 13.10 do 17.06.2022r., godz. 12:20;

na mocy art. 627 kpk, art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 (stu osiemdziesięciu) złotych tytułem opłaty i kwotę 846,30 (ośmuset czterdziestu sześciu złotych, 30/100) tytułem wydatków.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 933/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie			

do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	J. Ś.	art. 178a § 4 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 15 czerwca 2022 roku J. Ś. wykonywał swoje obowiązki zawodowe jako maszynista. Tego dnia prowadził drezynę kolejową WM-15A/KB w celu przywiezienia, a następnie odebrania pracowników wykonujących czynności naprawcze i konserwujące na stacji S.. O godzinie 7:30 J. Ś. wyjechał z stacji w Nowych H., zawiózł pracowników, a następnie udał się na stację w K., gdzie miał oczekiwać na zakończenie prac. Oczekując na zakończenie prac, J. Ś. oddalił się z miejsca pracy w celu zakupu alkoholu, który następnie spożywał. O godzinie 11:40 prace zostały zakończone, a J. Ś. dostał polecenie udania	wyjaśnienia J. Ś.	20-21, 70-71, 101	

się do stacji S. lewym torem nr 2 w celu odbioru pracowników. J. Ś. o godzinie 11:40 wyruszył w kierunku wskazanej stacji mając wówczas w swoim organizmie alkohol o stężeniu z wynikiem badania I-1,42 mg/l, II-1,47 mg/l, III-1,53 mg/l i IV- 1,42 mg/l w wydychanym powietrzu.			
zeznania A. B.	10-11, 110		
zeznania B. W.	13-14, 110		
zeznania K. S.	23-24		
zeznania Ł. P.	33-34, 103-104		
zeznania R. M.	43-44, 107		
protokół ustaleń końcowych	48-53		
zeznania M. K.	54-55		
zeznania D. G.	60-61		
protokół badania stanu trzeźwości	5		
świadcstwo wzorcowania	6		
protokół oględzin	8-9		
J. Ś. był już uprzednio karany za prowadzenie samochodu w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 5 kwietnia 2022 roku, sygn.	odpis wyroku XVI K 1290/21	42	

akt XVI K 1290/21 wymierzono mu karę grzywny oraz środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat.			
karta karna	59		
1.1.2.	J. Ś.	art. 174 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 15 czerwca 2022 roku J. Ś. wykonywał obowiązki zawodowe jako maszynista. Tego dnia prowadził drezynę kolejową WM-15A/KB przewożąc od godz. 7.00 pracowników, w trakcie pracy spożywał alkohol. O godzinie 11:40, gdy pracownicy zakończyli pracę, udał się po nich ze stacji K., z toru nr 6, w kierunku S. na tor nr 2. O godzinie 12:15 zawrócił udając się z powrotem w kierunku stacji w K. ignorując sygnał semafora podający sygnał "stój" oraz bez posiadanej zgody dyspozytora ruchu. Wracając oskarżony rozpruł rozjazd numer 35ab, który był ustawiony dla pociągu osobowego nr (...), a kontynuując jazdę wjechał na tor nr 1, którym poruszał się pociąg osobowy relacji T.-L.. W tym samym czasie pociąg osoby dostał	wyjaśnienia J. Ś.	21, 71, 101	

<p>pozwolenie na wyruszenie z peronu znajdującego się w K. w kierunku S.. Po wyruszeniu ze stacji maszynista spostrzegł znak "stój" na semaforze, a kolejno znajdujący na torach pojazd dreżyny zatrzymany przez oskarżonego. Maszynista zatrzymał pociąg przed semaforem, zaś pojazd dreżyny znajdował się za nim. Odległość dzieląca czoła obu pojazdów wynosiła 393 metry. Sporządzony przez powołaną komisję kolejową raport wykazał wyłączną winę oskarżonego, który znajdował się w stanie nietrzeźwości oraz złamał obowiązujące zasady ruchu kolejowego.</p>			
zeznania A. B.	10-11, 110		
zeznania B. W.	13-14, 110		
zeznania K. S.	23		
zeznania Ł. P.	33, 103-104		
zeznania R. M.	43-44, 107		
protokół ustaleń końcowych	48-53		
zeznania M. K.	54		
zeznania D. G.	60		

Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Ocena dowodów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1-1.1.2	wyjaśnienia J. Ś.	Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów. Wskazał na swoje uzależnienie od alkoholu, które doprowadziło do tego, że w czasie pracy spożywał alkohol. Krótko i rzeczowo opisał okoliczności zdarzenia. Jednocześnie wyraził skuchę za swoje czyny. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego przyznanie się do winy oraz treść wyjaśnień oskarżonego nie budziła jakichkolwiek wątpliwości sądu.	

<p>zeznania A. B. zeznania B. W.</p>	<p>Świadkowie są dyżurnymi ruchu w (...) na stacji K.. Szczegółowo opisali oni ruch pociągów odbywający się w dniu zdarzenia, wydawane zgody, zasady ruchu oraz działanie instrumentów zamontowanych przy torach, w tym znaczenie sygnałów wydawanych przez semafor. Wskazali oni na nieprawidłowe zachowanie oskarżonego oraz opisali okoliczności zdarzenia z dnia 15 czerwca 2022 roku. Treść ich zeznań była szczegółowa, spójna i zbieżna z zeznaniami pozostałych świadków oraz treścią protokołu ustaleń końcowych. Sąd uznał za w pełni wiarygodne ich zeznania.</p>	
<p>zeznania K. S.</p>	<p>K. S. jest pracownikiem (...) wykonującą obowiązki nastawniczej. Szczegółowo opisała ona w jaki sposób poruszał się pojazd kolejowy prowadzony przez oskarżonego oraz ruch pociągu osobowego wyjeżdżającego ze stacji K., a także zastosowane procedury działania. Wskazała ona również na dziwne zachowanie oskarżonego. Treść jej zeznań korespondowała ze zgromadzonymi w sprawie dokumentami oraz treścią zeznań świadków.</p>	
<p>zeznania Ł. P.</p>	<p>Ł. P. był kierującym pociągiem osobowym. Opisał on swój tor</p>	

jazdy, wydawane zgody oraz sygnały nadawane w czasie jazdy. Wskazał, że otrzymał zgodę na wyjazd z peronu, po czym spostrzegł na semaforze sygnał nakazujący zatrzymanie się, a naprzeciwka spostrzegł stojącą na jego torze drezynę. Wskazał on, iż w jego pociąg znajdowało się ok 70-80 pasażerów i istniało realne zagrożenie zderzenia się pojazdów. Wskazał, że dopiero odjeżdżał z peronu i z uwagi na niewielką prędkość wyhamował pojazd, natomiast w przypadku wyruszenia z peronu już 20 sekund wcześniej i poruszania się z większą prędkością, zderzenie byłoby nieuniknione. Jego relacja była spójna, jasna i konsekwentna, żadna ze stron nie kwestionowała treści jego zeznań, Sad również nie widział ku temu podstaw.

zeznania R. M.

Świadek jest przewodniczącym komisji kolejowej badającej przyczyny zdarzenia. Zeznawał on w zakresie ustalonych okoliczności i przyczyn zdarzenia, które zakwalifikowano jako kolizję. Wskazał on, iż przyczyną kolizji było naganne zachowanie oskarżonego. Szczegółowo opisał również zleczone na ten dzień zadania oskarżonemu oraz wyjaśnił znaczenia

	terminologii kolejowej. Świadek potwierdził przy tym sprawstwo oskarżonego w zakresie spowodowanego zagrożenia w ruchu kolejowym. Treść jego zeznań koresponduje ze sporządzonym protokołem ustaleń końcowych oraz zeznaniami pozostałych pracowników kolei. Zeznania świadka nie budziły żadnych wątpliwości sądu i nie były kwestionowane przez strony.	
protokół ustaleń końcowych	Protokół sporządzony przez powołaną w ramach (...) komisję kolejową badającą przyczyny zdarzenia. Przeprowadzone czynności doprowadziły do ustalenia, iż przyczyna zdarzenia leży wyłącznie w zachowaniu oskarżonego, który znajdował się w stanie nietrzeźwości oraz złamał obowiązujące zasady oraz nie zastosował się do obowiązujących na torze sygnałów i nakazów. Dowód nie kwestionowany i nie budzący wątpliwości.	
zeznania M. K.	M. K. w swoich zeznaniach wiarygodnie i szczegółowo opisał rodzaj pojazdu prowadzanego przez oskarżonego oraz uprawnienia jakie są wymagane do jego prowadzenia.	

<p>protokół badania stanu trzeźwości</p>	<p>Przeprowadzone badania potwierdzają, że kierujący był nietrzeźwy. Oskarżony nie kwestionował wyników badań stanu jego trzeźwości stwierdzonych w protokole użycia alkometru. Wyniki tych badań uznano za wiarygodne, sprawność urządzenia znajduje potwierdzenie w aktualnym w dacie czynu świadectwie wzorcowania.</p>	
<p>świadectwo wzorcowania</p>		
<p>Zeznania D. G.</p>	<p>Świadek potwierdził, iż w dniu zdarzenia oskarżony miał zawieźć, a następnie odebrać pracowników dokonujących konserwacji i naprawy torów na stacji w S..</p>	
<p>karta karna</p>	<p>Dołączone do akt dane potwierdzają wcześniejsze prawomocne skazanie za prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz czynny w trakcie czynu zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.</p>	
<p>odpis wyroku XVI K 1290/21</p>		
<p><i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>		

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
Podstawa prawna wyroku			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	J. Ś.
Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Art. 178a § 4 kk penalizuje prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego przy jednoczesnym zaistnieniu okoliczności wcześniejszego prawomocnego skazania za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych			

orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy wypełnienie znamion tego czynu przez oskarżonego nie budzi jakichkolwiek wątpliwości.

U oskarżonego stwierdzono obecność alkoholu w stężeniu I-1,42 mg/l, II-1,47 mg/l, III-1,53 mg/l i IV- 1,42 mg/l. Jednocześnie nie ulega wątpliwości, iż J. Ś. znajdując się w tym stanie prowadził w ruchu lądowym (kolejowym) pojazd mechaniczny drezynę kolejową WM-15A/KB. Powyższe okoliczności w świetle zabranego materiału dowodowego były oczywiste.

Jednocześnie J. Ś. był już w przeszłości prawomocnie karany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 5 kwietnia 2022 roku, sygn. akt XVI K 1290/21. Ponadto prowadząc pojazd z dnia 15 czerwca 2022 roku J. Ś. naruszył orzeczony względem niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczony na okres trzech lat (od 24.10.2021r.) przez Sąd Rejonowy w Częstochowie wskazanym

<p>wyżej wyrokiem. To zaś implikowało konieczność przyjęcia postaci kwalifikowanej przestępstwa, tj. surowszej odpowiedzialności karnej z art. 178a § 4 kk.</p> <p>J. Ś. w trakcie popełnienia zarzucanego mu czynu miał w pełni zachowaną zdolności rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem (opinia biegłych sądowych lekarzy psychiatrów k. 76-78).</p>			
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	2	J. Ś.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Stosownie do treści art. 174 § 1 kk odpowiedzialności karnej podlega ten kto sprowadza bezpośrednie niebezpieczeństwo katastrofy w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.</p> <p>Przez niebezpieczeństwo katastrofy rozumieć należy tak obiektywną, wytworzoną przez oskarżonego sytuację, której cechą charakterystyczną jest prawdopodobieństwo powstania dalszego skutku w postaci katastrofy" (wyr.</p>			

SN z 14.10.1958 r., III K 264/58). W art. 174 KK karalne jest sprowadzenie bezpośredniego niebezpieczeństw katastrofy, czyli zdarzenia, które zagraża życiu lub zdrowiu wielu osób, albo mieniu w wielkich rozmiarach. Niebezpieczeństwo musi być relacjonowane do określonych następstw. Sprowadzeniem bezpośredniego niebezpieczeństwa katastrofy w ruchu lądowym jest spowodowanie sytuacji, która – niezależnie od dalszej ingerencji człowieka – może przekształcić się w każdej chwili w katastrofę. Oznacza to w odniesieniu do sprowadzenia bezpośredniego niebezpieczeństwa katastrofy w ruchu lądowym, że w wyniku naruszenia przez sprawcę zasad bezpieczeństwa tego ruchu doszło do sytuacji, w której nastąpić może w każdej chwili katastrofa. Jednocześnie powstanie katastrofy nie musi być nieuniknione.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wykazał, że oskarżony wypełnił swoim zachowaniem wszystkie znamiona wskazanego przestępstwa.

Przesłuchani w sprawie świadkowie wskazali, iż do zderzenia pojazdów nie doszło jedynie z uwagi

na niewielką prędkość pociągu osobowego, który dopiero co wyruszył z peronu. Już wcześniejszy wyjazd pociągu o zaledwie 20 sekund doprowadziłby do zderzenia pojazdów. Jednocześnie pociąg osobowy był wypełniony, a w jego wnętrzu znajdowało się ok. 70-80 pasażerów, co stanowiło bezpośrednie zagrożenie dla ich życia i zdrowia. Oskarżony poruszał się 20 tonowym pojazdem szynowym, który podczas wjazdu do K. osiągał prędkość ok. 30 km/h, jednocześnie poruszał się czołowo wprost na jadący pociąg osobowy. Nie ulega zatem jakichkolwiek wątpliwości, iż doszło do wystąpienia bezpośredniego niebezpieczeństwa spowodowania katastrofy.

Czyn ten był przy tym w pełni zawiniony przez oskarżonego.

Zgromadzone w sprawie dowody wykazały, iż oskarżony złamał obowiązujące zasady ruchu kolejowego. Bez zezwolenia dyspozytora zawrócił i wjechał na stację w K. ignorując przy tym sygnał semafora nakazującego zatrzymanie się, nadto znajdował się w stanie nietrzeźwości. Tym samym oskarżony swoich zachowaniem wypełnił wszystkie znamiona zarzucanego mu przestępstwa.

<p>J. Ś. w trakcie popełnienia zarzucanego mu czynu miał w pełni zachowaną zdolności rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem (opinia biegłych lekarzy psychiatrów k. 80-82).</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.5. Uniewinnienie</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz</p>			

zwięźle o powodach uniewinnienia			
Kary, środki karne, przepadek, środki kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. Ś.	1	1	<p>Przestępstwo z art. 178a § 4 kk zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat. Wysokość orzeczonej kara pozbawienia wolności, w okolicznościach niniejszej sprawy była w pełni uzasadniona.</p> <p>Jednocześnie nie podlega kwestii, iż orzeczoną karę uznać należy za względną dla oskarżonego.</p> <p>Określając wymiar kary Sąd kierował się dyrektywami zakreślonymi w art. 53 kk.</p> <p>Na korzyść oskarżonego uwzględniono przyznanie się do winy, wyrażenie skruchy, po rozwiązaniu umowy o pracę podjęcie zatrudnienia, uczestniczenie w terapii w Ośrodku (...) w W., nadto nie wykazywanie innych symptomów świadczących o demoralizacji i lekceważeniu norm prawnych.</p>

			<p>Na niekorzyść oskarżonego przemawiało wysokie stężenie alkoholu w organizmie, które znacznie przekraczało granicę ustawowego zagrożenia za przestępstwo. Sąd miał również na uwadze niewielki okres czasu jaki minął od popełnienia uprzednio podobnego przestępstwa.</p> <p>Pod rozwagę wzięto również stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego na poziomie znacznym.</p> <p>Powyższa kara jawiła się jako adekwatna do okoliczności popełnionego czynu oraz postawy i właściwości osobistych oskarżonego.</p>
J. Ś.	2	2	<p>Przestępstwo z art. 174 § 1 kk zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do 8 lat. Wymierzona kara pozbawienia wolności w okolicznościach niniejszej sprawy była w pełni uzasadniona.</p> <p>Jednocześnie nie podlega kwestii, iż orzeczoną karę uznać należy za względną dla oskarżonego.</p> <p>Określając wymiar kary Sąd kierował się dyrektywami zakreślonymi w art. 53 kk.</p> <p>Na korzyść oskarżonego uwzględniono przyznanie się do winy, wyrażoną skruchę, po rozwiązaniu</p>

			<p>umowy o pracę podjęcie zatrudnienia, uczestniczenie w terapii w Ośrodku (...) w W..</p> <p>Na niekorzyść oskarżonego uwzględniono wysokie stężenie alkoholu, uprzednią karalność, okoliczność, iż w trakcie prowadzenia dreżyny spożywał alkohol, rodzaj reguł i zasad ruchu kolejowego jakie naruszył oraz rodzaj i rozmiar grożącego zagrożenia.</p> <p>Pod rozwagę wzięto również stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego na poziomie znacznym.</p> <p>Mając na uwadze przytoczone powyżej okoliczności zasadnym było wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności w orzeczonym wymiarze. W ocenie Sadu powyższa kara jawiła się jako adekwatna do okoliczności popełnionego czynu oraz postawy i właściwości osobistych oskarżonego. Kara jest jednocześnie sprawiedliwa, wystarczająco represyjna oraz spełni swoje cele zarówno w zakresie prewencji szczególnie jak i prewencji ogólnej.</p>
J. Ś.	3	1,2	Na mocy art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk Sąd połączył wymierzone oskarżonemu kary i wymierzył mu karę łączną w wysokości

			10 miesięcy pozbawienia wolności. Na jej wymiar wpływ miała zbieżność czasowa i rodzajowa czynów.
J. Ś.	4	1	Orzeczenie środka karnego w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych było obligatoryjne w świetle treści art. 42 § 3 kk, w sprawie nie wystąpił wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami.
J. Ś.	5	2	<p>W związku z popełnieniem czynu z art. 174 § 1 kk, sąd wymierzył oskarżonemu środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 lat. Sąd był zobligowany do orzeczenia zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych albo pojazdów określonego rodzaju na okres nie krótszy niż 3 lata.</p> <p>Orzekając przedmiotowy zakaz, Sąd ustalił okres jego trwania w wymiarze 6 lat, co przy uwzględnieniu okoliczności sprawy należy uznać za okres odpowiedni. Zdaniem Sądu, orzeczenie tegoż środka karnego w wymiarze 6 lat, w obliczu okoliczności czynu, jest adekwatne i w sposób właściwy wypełni jego cele.</p>

J. Ś.	6	1,2	Sąd połączył oskarżonemu orzeczone względem niego środki karne i wymierzył mu łącznie środek karny w postaci dożywotnie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.
J. Ś.	7	1	W myśl art. 43a § 2 kk, Sąd orzeka świadczenie pieniężne na rzecz wskazanego funduszu w wysokości co najmniej 10.000 złotych, do wysokości 60 000 złotych. Orzeczenie świadczenia pieniężnego miało zatem charakter obligatoryjny, przy tym Sąd wymierzył je w najniższym dopuszczalnym ustawowo wymiarze, co należy uznać za kwotę odpowiednią.
J. Ś.	8	3	Zaliczono oskarżonemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres zatrzymania od dnia 15.06.2022r. godz. 13.10 do dnia 17.06.2022r. godz. 12:20.
Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii			

<p>mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>9</p>	<p>Zasądzono opłatę od kary zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych, nadto obciążono oskarżonego wydatkami w kwocie 846,30 zł.</p>	
<p>Podpis</p>		